

Arrest

nr. 168 586 van 27 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 mei 2013 tot weigering van herinschrijving.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij wordt op 14 april 2008 gemachtigd tot een verblijf in het Rijk van beperkte duur op grond van (toenmalig) artikel 9, derde lid en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 juni 2009 wordt de verzoekende partij ambtshalve geschrapt uit het vreemdelingenregister door het stadsbestuur van Gent.

1.3. De verzoekende partij dient op 29 augustus 2011 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 6 februari 2012 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde). Verzoekende partij wordt op 21 februari 2012 in kennis gesteld van deze beslissing. De gemachtigde neemt op 21 februari 2012 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), waarvan de verzoekende partij op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de eerstvermelde beslissing worden op 16 juli 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 84 736.

1.4. Op 5 september 2011 dient de verzoekende partij bij de diensten van de stad Gent een aanvraag in tot herinschrijving.

1.5. Op 23 september 2011 neemt de gemachtigde een beslissing tot weigering van de herinschrijving.

1.6. Op 23 september 2011 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.7. Op 14 mei 2013 neemt de gemachtigde wederom een beslissing tot weigering van de herinschrijving. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij op 20 december 2013 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

*"R. Z., A. (...)
geboren te A. (...), op (...) nationaliteit: Iran
opgegeven adres: (...)*

Deze vreemdeling heeft op gevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van onbepaalde duur (B-kaart).

Na grondig onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek. Betrokkene werd ambtshalve geschrapt op 24.06.2009 en was in het bezit van een B-kaart geldig tot 24.11.2013. Deze werd ingetrokken op 21.02.2011 toen betrokkene zich aanmeldde bij het gemeentebestuur van Gent. Op 12.09.2011 verzocht betrokkene een eerste maal om zijn herinschrijving; deze aanvraag werd geweigerd op 23.09.2011 bij gebrek aan voldoende bewijzen dat betrokkene het land niet langer dan één jaar verlaten had in de periode van zijn ambtshalve schrapping.

Betrokkene legde bij deze eerste aanvraag onvoldoende bewijzen voor van zijn aanwezigheid in de periode van mei 2009 tot februari 2011. Zijn aanwezigheid kon worden vastgesteld t.e.m. april 2009 op basis van een attest van het mannenopvangcentrum van CAW Piramide te Gent dat hij aldaar verbleef tot 27.04.2009. Vervolgens is het eerste aanvaardbare bewijs van aanwezigheid, het attest van afneming van zijn verblijfskaart (bijlage 37) op 21.02.2011, datum waarop betrokkene zich had aangemeld te Gent. Voor de periode 5/2009-2/2011 wordt geen aanvaardbaar bewijs van aanwezigheid geleverd, zowel in de aanvraag van 12.09.2011 als in de huidige aanvraag, noch zijn er verder bewijzen aan te treffen in het administratieve dossier. Bij het verzoekschrift van CAW Artevelde dat bijgevoegd werd bij de aanvraag van 12.09.2011, is enkel een bewijsje van betaling van huishuur in november 2009 aan te treffen, dat echter geen enkele officiële bewijskracht heeft voor wat de aanwezigheid van betrokkene in België betreft. Bovendien zou dit ene document niet kunnen aantonen dat betrokkene het land niet langer dan een jaar verlaten heeft tussen mei 2009 en februari 2011.

Bij de huidige aanvraag bewijst betrokkene zijn aanwezigheid op het grondgebied in 02/2011, 03/2011, 11/2011 en 05/2012 aan de hand van medische attesten. Het kan dus worden verondersteld dat betrokkene vanaf februari 2011 het land niet langer dan één jaar verlaten heeft. De periode 5/2009-2/2011 blijft evenwel betwist.

Art. 39§7 van het K.B. van 08.10.1981 stelt nochtans dat "de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel". Het moet dus verondersteld worden, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, dat betrokkene het Belgische grondgebied verlaten heeft tussen 28.04.2009 en 20.02.2011. Betrokkene toont niet aan dat de toegestane termijn voor afwezigheid van het grondgebied zoals vastgelegd in art. 19 van de wet van

15.12.1980 (te weten één jaar) niet werd overschreden. De herinschrijving kan daarom niet worden toegestaan.

De vreemdeling die in aanmerking komt voor het recht op terugkeer zoals voorzien in het K.B. van 07/08/1995 inzake het recht op terugkeer, heeft wel de mogelijkheid een verzoek in te dienen overeenkomstig artikel 9, alinea 3 van de wet van 15/12/1980 op basis van dit Koninklijk Besluit.

Deze onderrichtingen dienen aan de vreemdeling betekend te worden, één exemplaar dient hem overhandigd te worden, een tweede exemplaar dient ons teruggezonden te worden.”

1.8. Op 26 september 2013 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 11 oktober 2013 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde. De gemachtigde neemt op diezelfde dag een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoekende partij wordt op 20 december 2013 in kennis gesteld van deze beslissingen.

1.9. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de in punt 1.8 vermelde beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, worden op 27 mei 2016 verworpen door de Raad bij arrest nr. 168 585.

1.10. Op 3 februari 2015 neemt de gemachtigde wederom een beslissing tot weigering van herinschrijving, alsmede een beslissing tot afgifte een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissingen worden op 25 februari 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissingen worden op 27 mei 2016 door de Raad verworpen bij arrest nr. 168 587.

1.11. De verzoekende partij dient op 4 maart 2015 een meervoudige asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 24 april 2015 wordt de verzoekende partij door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkend als vluchteling.

1.12. Op 8 juli 2015 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een B-kaart, geldig tot 24 juni 2020.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve werpt de Raad ten aanzien van de bestreden beslissingen een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr.148.037*).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

3.3. Bij schrijven gedateerd op 28 april 2016 deelt verwerende partij aan de Raad mee dat verzoekende partij op 24 april 2015 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd erkend als vluchteling en dat zij vervolgens op 8 juli 2015 in het bezit werd gesteld van een B-kaart, geldig tot 24 juni 2020. Ter terechtzitting hierop gewezen bevestigt de raadvrouw van verzoekende partij dat zij thans in het Rijk verblijft als erkend vluchteling.

De Raad stelt aldus vast dat verzoekende partij thans, overeenkomstig artikel 49, § 1 van de Vreemdelingenwet, is toegelaten tot een onbeperkt verblijf in België op grond van haar hoedanigheid van vluchteling. De afgifte van de B-kaart, die geldt als bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, kan worden beschouwd als het finale doel van de aanvraag om herinschrijving in het vreemdelingenregister en van het beroep dat werd ingesteld tegen de in punt 1.7. vermelde beslissing tot weigering van de herinschrijving. De Raad ziet niet in welk voordeel de vernietiging van de bestreden beslissing haar nog zou kunnen verschaffen.

3.4. Vervolgens werd de raadvrouw van verzoekende partij gevraagd of zij nog een belang heeft bij de beslechting van het beroep. De raadvrouw van verzoekende partij verklaart ter terechtzitting zich op dit punt in de eerste plaats te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad, maar vraagt de Raad om vast te stellen dat het bestreden inreisverbod op impliciete maar zekere wijze is ingetrokken. De Raad stelt echter vast dat uit de gegevens voorhanden niet blijkt dat de gemachtigde de verzoekende partij een inreisverbod heeft opgelegd.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES